

הכשרת מעשיות האמונה

מעשה א:

"השם אתה! לכן לא תירא משום דבר"

מעשה ובהיותו [רבי אליעזר גוטמן בעל שם זי"ע אביו של מורנו הבעש"ט הק' זי"ע א] בדרך, נגלה אליו אליהו זכור לטוב, ואמר לו: בזכות זה יולד לך בן שיאיר עיני ישראל, ועליו יקיים: **ישראל אשר בך אתפאר** [ישעיה מט ג: "ויאמר לי עבדי אתה: ישראל אשר בך אתפאר"].

ובא לביתו, ומצא את אשתו שהיא בעזרת השם בחיים. ונולד להם הבעל שם טוב לעת זקנותם, שהיו שניהם סמוך למאה שנה [ואמר הבעל שם טוב: שלא היה באפשרי להמשיך נשמתו כי אם כאשר כלה תאנתו].

ויגדל הילד, ויגמל.

והגיע עת אביו הנ"ל למות.

ויקחהו על זרועו, ויאמר:

הנה אני רואה שאתה תאיר נרי, ולא זכיתי לגדל אותך. אבל אהובי בני! זאת זכור תזכר כל ימי חיך:

שהשם אתה! לכן, לא תירא משום דבר:

[ספר שבחי הבעש"ט מעשה ב]

**"אבי המנוח היה איש מפלג בתמימות ומצין במדות
טובות. ובעודי ילד קטן הייתי תמים עמו קשור ודבוק אליו.
וכל תמימותי – מאתו הוא.**

זכורני היטב שקודם מותו קרא אותי אליו, ואמר לי:

**בני! זכור תזכר תמיד 'שה' אתה, ואל תסור דעתך מזו
המחשבה: העמק לבין פונה זו בכל שעה ובכל רגע ובכל
מקום. והשתדל להסתירה מבני אדם. התראה לפניהם כמו
שאינך יודע כלום, עד שלא ירגיש שום אדם".**

[ספר עיקרי אמונה אות י לרמ"מ מבאר זי"ע]

"שותא דינוקא – דאבוהי ואימיה"

**סוכה נו ע"ב: "בדאמרי אינשי: שותא דינוקא בשוקא – או דאבוה או
דאימיה" [תרגום ללה"ק: כפי שאומרים האנשים: 'מה שאומר הילד בחוץ –
הכל מאביו או מאמו".**